

Камена е само половинъ часъ далечъ отъ с. Сотиря. Лопаревъ въ бѣлѣжкитѣ си за Мануилъ Фила погрѣшно пише *Κόμαινα* вмѣсто *Κάμαινα*.

Името *Κάмена* вѣроятно е отъ български, а не византийски произходъ (отъ камѣкъ, а не *καμμένος* = изгоренъ на ново-грѣцки). Че това е така, се вижда отъ факта, че ударението на сливенското име *Κάмена* е на първия, а не на втория слогъ, както е у *καμμένος*. Името *Камена* на това заселище ще е взето или отъ каменистата тукъ почва или отъ каменнитѣ слѣди на стара римска крѣпость, около която, види се, мѣстнитѣ сръдновековни българи сж заправили ново заселище *Κάмена*, което на реда си е било окончателно разсипано отъ турцитѣ. Вѣроятно, съпрѣданието въ Сливенъ, че днешниятъ градъ Сливенъ се заправилъ отъ заселени тукъ жители изъ близкия до него „сръдновековенъ Сливенъ,“ ще се визиратъ не само живущитѣ до турското идване сливенци въ сегашния кварталъ Ново-Село, дѣто е билъ сръдновековниятъ Сливенъ, но и тия на *Камена*.

Споменуваната отъ Procopius, съврѣменникъ на Юстиниана, крѣпость *Κάμνος*, на ново въздигната отъ послѣдния мжчно може да се отнесе за сливенската *Камена*, ако и близка съ нея въ етимологично отношение. (ср. днесъ имена на села въ България: *Каменна-Рикса*, *Каменето*, *Каменецъ*, *Каменикъ*, *Каменно Поле*, и т. н., а въ Македония: *Каменикъ*, *Каменица*, *Каменъ-Долъ*, *Каменяни*, *Камено* и т. н.

Κάμαρα.

Срѣщаме се съ още по-интересно име. Сливенци различаватъ двѣ *Κάмари*: *Нова* — и *Вѣта* —. Това сж имена на съседни мѣстности, въ южнитѣ склонове на каътовската планина, малко на изтокъ отъ устието на сотирското дефиле. Тия имена днесъ визиратъ пространство отъ лозя, а различаването на *Нова* и *Вѣта Κάмара* ще е отъ врѣмето, когато се заправили лозя и край *Вѣтата* или сжщинската *Κάмара*. Тукъ личатъ основи на зидове, намирани сж стари монети и т. н., откъдѣто може да се заключи, че въ древность е имало заселище съ крѣпость —